

Bättre förutsättningar för värdepapperisering (prop. 2000/01:19)

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens förslag i proposition 2000/01:19 till ändringar i lagen (1992:1610) om finansieringsverksamhet och lagen (1936:81) om skuldebrev.

I propositionen föreslås vissa lagändringar för att förbättra förutsättningarna för genomförande i Sverige av s.k. värdepapperisering. Den form av värdepapperisering som behandlas i propositionen innebär att ett företag säljer fordringar till en juridisk person (specialföretaget) som ger ut värdepapper för att finansiera sitt förvärv. Specialföretaget har enbart till syfte att äga dessa fordringar samt förmedla betalningsflöden från fordringarna till investerarna i de värdepapper som företaget har gett ut.

Propositionens förslag till ändring i lagen om finansieringsverksamhet innebär att verksamhet som består i att vid enstaka tillfällen förvärva fordringar eller fordringsstockar undantas från lagen om den bedrivs av aktiebolag eller ekonomiska föreningar. Den begränsningen skall dock gälla att medel för verksamheten inte löpande får anskaffas från allmänheten.

Förslaget till ändring i skuldebrevslagen innebär att om kreditmarknadsföretag säljer löpande skuldebrev blir försäljningen gällande mot kreditmarknadsföretagets borgenärer trots att skuldebrevet lämnats kvar hos företaget för förvaring.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juni 2001.

I betänkandet behandlar utskottet också en motion som väckts med anledning av propositionen.

Utskottet tillstyrker regeringens förslag och avstyrker motionen.

I betänkandet finns en reservation.

Innehållsförteckning

Sammanfattning.....	1
Innehållsförteckning.....	2
Utskottets förslag till riksdagsbeslut.....	3
Redogörelse för ärendet.....	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Utskottets överväganden	5
Undantag från tillståndsplikt vid värdepapperisering	5
Propositionens förslag i övrigt.....	9
Reservation.....	12
Bättre förutsättningar för värdepapperisering (m, kd, c, fp)	12
Bilaga 1	
Förteckning över behandlade förslag.....	13
Propositionen.....	13
Följdmotion	13
Bilaga 2	
Regeringens lagförslag	14
1 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1610) om finansieringsverksamhet	14
2 Förslag till lag om ändring i lagen (1936:81) om skuldebrev	16

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Med hänvisning till de motiveringar som framförs under Utskottets överväganden föreslår utskottet att riksdagen fattar följande beslut:

Bättre förutsättningar för värdepapperisering

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1992:1610) om finansieringsverksamhet och lag om ändring i lagen (1936:81) om skuldebrev. Därmed bifaller riksdagen proposition 2000/01:19 och avslår motion 2000/01:Fi10.

Reservation (m, kd, c, fp)

Stockholm den 30 januari 2001

På finansutskottets vägnar

Jan Bergqvist

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Jan Bergqvist (s), Mats Odell (kd), Gunnar Hökmark (m), Bengt Silfverstrand (s), Lisbet Calner (s), Johan Lönnroth (v), Lennart Hedquist (m), Sonia Karlsson (s), Fredrik Reinfeldt (m), Carin Lundberg (s), Siv Holma (v), Per Landgren (kd), Yvonne Ruwaida (mp), Lena Ek (c), Karin Pilsäter (fp), Gunnar Axén (m) och Hans Hoff (s).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I proposition 2000/01:19 Bättre förutsättningar för värdepapperisering föreslår regeringen att riksdagen antar de förslag till lag om ändring i lagen (1992:1610) om finansieringsverksamhet och lag om ändring i lagen (1936:81) om skuldebrev som lagts fram i propositionen. Regeringens förslag återges i *bilaga 1* och lagförslaget i *bilaga 2*.

Med anledning av propositionen har en motion väckts. Förslaget i motionen återges i *bilaga 1*.

Under behandlingen av propositionen har utskottet mottagit en skrivelse från Svenska Bankföreningen.

Utskottets överväganden

Undantag från tillståndsplikt vid värdepapperisering

Utskottets förslag i korthet

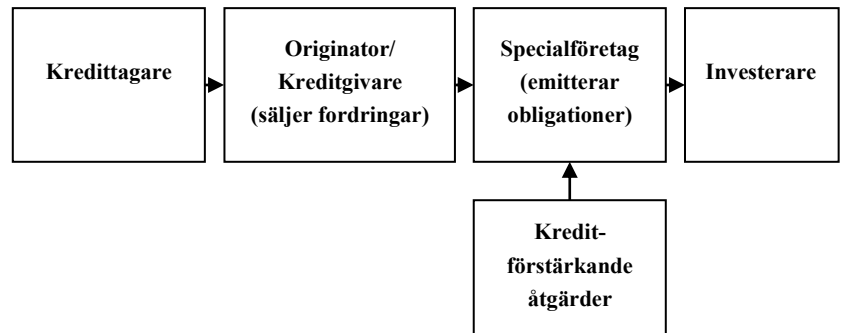
Utskottet tillstyrker regeringens förslag att tillstånd inte skall krävas för finansieringsverksamhet som drivs av ett aktiebolag eller en ekonomisk förening, om verksamheten består i att vid enstaka tillfällen förvärva fordringar och medel för verksamheten inte löpande anskaffas från allmänheten. Motionen avstyrks. Jämför reservationen (m, kd, c, fp).

Bakgrund

Värdepapperisering är ett förfarande som innebär att relativt homogena tillgångar med förutsägbara betalningsflöden omvandlas till obligationer eller andra lätt omsättningsbara värdepapper. Genom att föra ihop ett stort antal lån som liknar varandra (t.ex. bostadslån) går det att med utgångspunkt i historiska data beräkna det betalningsflöde som lånestocken förväntas att generera. Det förväntade betalningsflödet kan därefter prissättas och emitteras som obligationer där säkerheterna kan utgöras av betalningsflöden, kreditförstärkande åtgärder och panträtter. Termen värdepapperisering – i den mening som här används – syftar på en verksamhet där fordringar säljs till en juridisk person som enbart äger fordringarna och emitterar obligationer för sin finansiering.

I stort sett alla fordringar går att värdepapperisera. Fastighetslån, dvs. lån med panträtt i fastigheter, är dock den mest förekommande typen av fordringar. Andra typer av fordringar såsom kreditkortsskulder, lån till bilköp och leasingskulder är dock en växande marknad.

En värdepapperiseringstransaktion inkluderar ett flertal parter. De viktigaste av dessa är det säljande företaget, ofta benämnt *originatorn*, och det förvärvande företaget som här benämns *specialföretaget*. Vanligtvis är originatorn ett kreditinstitut som identifierar en avskiljbar del av sin kreditstock. Originatorn kan likaväl utgöras av ett icke-finansiellt företag som t.ex. vill omvandla illikvida tillgångar, som exempelvis kundfordringar, till likvida tillgångar. Originatorn bildar själv eller genom någon annan ett specialföretag och säljer fordringarna till detta. Specialföretagets verksamhet är begränsad till att äga fordringarna och att finansiera sitt förvärv av fordringar genom att emittera obligationer eller andra liknande värdepapper på värdepappersmarknaden. Specialföretaget förmedlar också till investerarna de betalningsflöden som fordringarna genererar.

Värdepapperiseringsprocessen

Investerares kräver ofta att specialföretagets kreditvärdighet förstärks genom någon form av kreditförstärkande åtgärd. Förstärkningen kan genomföras på olika sätt varvid ett är att t.ex. ett försäkringsbolag ställer garanti för kreditvärdigheten i specialföretaget. För att bedöma specialföretagets kreditvärdighet och de legala förutsättningarna i transaktionen är vanligen ett ratinginstitut involverat i en värdepapperiseringstransaktion. De obligationer som specialföretaget ger ut kan därmed åsättas en kreditbedömning (rating).

Det är normalt originatorn som tar initiativet till att värdepapperisera. Orsaken är att originatorn vill förändra sin tillgångsstruktur. Ur originatorns perspektiv är värdepapperisering en källa till finansiering som kompletterar eller ersätter andra finansieringskällor. En sådan finansiering låter sig emellertid inte genomföras om det inte samtidigt finns fördelar för de aktörer som förvärvar tillgångsmassan och för dem som skall finansiera förvärvet.

Den nuvarande lagstiftningen förbjuder inte värdepapperisering av svenska tillgångar men den innebär att det i de flesta fall är ekonomiskt oförmånligt att genomföra värdepapperisering i Sverige. Den främsta anledningen till detta är att specialföretagets förvärv av fordringar anses utgöra finansieringsverksamhet enligt lagen (1992:1610) om finansieringsverksamhet. Specialföretaget träffas därmed av krav på kapitaltäckning för fordringar som företaget förvärvar. Den kapitalkostnad som detta krav för med sig har medfört att värdepapperiseringar inte genomförs i Sverige utan med specialföretag belägna utomlands. Enligt regeringen är det sannolikt att antalet värdepapperiseringar genomförda av svenska företag skulle öka om det vore möjligt att genomföra värdepapperisering i Sverige på villkor som är mer lika dem som i dag kan uppnås i utlandet.

Som framgått ovan utgör värdepapperisering alltså en möjlighet för kreditinstitut att minska behovet av eget kapital genom att avyttra tillgångar som kräver kapitaltäckning.

Propositionen

Enligt lagen om finansieringsverksamhet får finansieringsverksamhet, med vissa undantag, drivas bara efter tillstånd av Finansinspektionen. Med finansieringsverksamhet avses näringsverksamhet som har till ändamål att lämna kredit, ställa garanti för kredit, förmedla kredit till konsumenter eller medverka till finansiering genom att förvärva fordringar eller upplåta lös egendom till nyttjande. I lagen definieras ett kreditmarknadsföretag som ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd enligt lagen att driva finansieringsverksamhet. Kreditmarknadsföretagen är föremål för kapitaltäckningskrav. I propositionen redovisas att regeringen gör bedömningen att ett specialföretags verksamhet kräver tillstånd enligt lagen om finansieringsverksamhet och att verksamheten därmed är föremål för krav på kapitaltäckning.

När det först gäller frågan om specialföretagens verksamhet även fortsättningsvis bör vara tillståndspliktig anser regeringen att utgångspunkten bör vara att finansiella företag i största möjliga utsträckning skall regleras som andra företag. Särreglering och tillsyn på det finansiella området bör framförallt motiveras med behovet av att minska risken för systemstörningar. Regeringen anser att hänsynen till de grundläggande skyddsintressena på det finansiella området inte hindrar att ett undantag görs som innebär att ett specialföretags enstaka förvärv av fordringar undantas från tillståndskravet i lagen om finansieringsverksamhet. Tvärtom bedöms effekterna av värdepapperisering på det finansiella systemet vara positiva. Eftersom värdepapperisering inte medför negativa konsekvenser för de finansiella marknaderna anser regeringen att svenska företag bör få möjlighet att genomföra värdepapperiseringar i Sverige på villkor som är mer lika dem som i dag kan uppnås i utlandet. Genom att underlätta värdepapperiseringar inom Sverige finns, enligt regeringen, förutsättningar för samhällsekonomiska vinster genom lägre kapitalkostnader och ökade vinster.

Vid bedömningen av frågan om ett undantag bör införas i lagen för specialföretagens verksamhet måste också beaktas de genomgripande överväganden rörande lagens tillämpningsområde som Banklagskommittén redovisat samt EG-rättens utformning. Beaktas bör också att riksdagen har gjort vissa uttalanden rörande vad som skall beaktas vid en bedömning av om ytterligare undantag bör göras från lagen om finansieringsverksamhet i avvaktan på Banklagskommitténs betänkande. Uttalandena innebär i korthet att eventuella ytterligare undantag till den lista av undantag som redan finns bör prövas kritiskt, med tanke på de genomgripande överväganden rörande lagens tillämpningsområde som ingår i kommitténs uppdrag (se prop. 1995/96:214 s. 12 och bet. 1996/97:NU3 s. 6).

Banklagskommittén har i sitt betänkande, (SOU 1998:160) Reglering och tillsyn av banker och kreditmarknadsföretag, föreslagit en legaldefinition av tillståndspliktig finansieringsverksamhet. När det gäller värdepapperisering anser kommittén att någon reglering inte behövs av specialföretag som köper fordringar endast av finansiella företag och att utanför definitionen av till-

ståndspliktig finansieringsrörelse faller bl.a. finansieringsverksamhet av tillfällig natur. Med hänsyn härtill och till att förvärv vid enstaka tillfällen kan anses vara av tillfällig natur gör regeringen bedömningen att ett undantag från tillståndsplikten för verksamhet som består i att vid enstaka tillfällen förvärva fordringar faller utanför Banklagskommitténs förslag på definition av tillståndspliktig finansieringsrörelse. I propositionen redovisas också att Finansmarknadsutredningen i sitt betänkande, (SOU 2000:11) Finanssektorns framtid, bl.a. dragit slutsatsen att en förändring av lagen om finansieringsverksamhet snarast bör genomföras för att underlätta värdepapperisering. Mot denna bakgrund anser regeringen att ett undantag från tillståndsplikten bör genomföras även med beaktande av riksdagens tidigare uttalanden. Vad gäller frågan om ett bredare undantag bör göras för förvärv av fordringar anser regeringen att likheterna med factoring, som Banklagskommittén anser skyddsvärd, är sådana att frågan lämpligen bör prövas i anslutning till beredningen av kommitténs betänkande.

Vid utformningen av ett undantag måste även EG-rätten beaktas. För att ett undantag inte skall strida häremot måste det utformas så att specialföretag inte blir kreditinstitut enligt EG-rätten. Vidare måste det begränsas så att specialföretag inte kan anses bedriva rörelse som omfattar inlåning eller upplåning från allmänheten. Regeringen föreslår därför att ett undantag från tillståndsplikt för verksamhet som består i förvärv av fordringar vid enstaka tillfällen skall begränsas så att medel för verksamheten inte löpande får anskaffas från allmänheten.

Regeringen föreslår således att tillstånd enligt lagen om finansieringsverksamhet inte bör krävas för finansieringsverksamhet, som drivs av ett aktiebolag eller av en ekonomisk förening, om verksamheten består i att vid enstaka tillfällen förvärva fordringar och medel för verksamheten inte löpande anskaffas från allmänheten. Denna ordning bör införas genom att ett undantag från tillståndsplikten tas in i 1 kap. 3 § lagen om finansieringsverksamhet.

En remissinstans, Finansinspektionen, har framfört att det vore bättre att utforma undantaget så att specialföretaget högst skall få göra tre förvärv av fordringar under hela sin verksamhetstid. Regeringen anser att den utformning av undantaget som föreslås i propositionen är att föredra eftersom den bedöms vara förenlig med EG-rättens krav samtidigt som Finansinspektionen på ett flexibelt sätt kan tillämpa lagen utifrån eventuella ändringar eller klargöranden i EG-rätten. Begreppet *enstaka tillfällen* bör enligt regeringens bedömning i vart fall innebära att specialföretaget kan förvärva fordringar vid tre tillfällen under dess verksamhetstid.

Motionen

Motionärerna i *motion Fi10* av Gunnar Hökmark m.fl. (m) är i huvudsak positiva till regeringens förslag. De vänder sig dock mot den föreslagna begränsningen som innebär att undantaget endast gäller för specialföretag vars verksamhet består i att *vid enstaka tillfällen* förvärva fordringar. Motionärerna

anser att hänsynen till EG-rätten inte motiverar den föreslagna formuleringen. För att inte omöjliggöra regelbundna, om än begränsade i omfattning, överföringar av fordringar från kreditinstitut till specialföretag, anser motionärerna att formuleringen *vid enstaka tillfällen* bör ersättas av *i begränsad omfattning*.

Utskottets ställningstagande

Förslagen i propositionen syftar till att förbättra förutsättningarna för genomförande i Sverige av värdepapperisering. Regeringen föreslår att specialföretags verksamhet skall undantas från tillståndsplikten i lagen om finansieringsverksamhet. Förslaget innebär att tillstånd inte skall krävas för finansieringsverksamhet, som drivs av ett aktiebolag eller en ekonomisk förening, om verksamheten består i att vid enstaka tillfällen förvärva fordringar och medel för verksamheten inte löpande anskaffas från allmänheten. Motionärerna föreslår att undantaget från tillståndsplikten för förvärv av fordringar bör göras bredare än vad regeringen föreslagit och att man använder formuleringen ”i begränsad omfattning” i stället för ”vid enstaka tillfällen”. Utskottet anser att regeringens förslag kan godtas som en lämplig avvägning och anser i likhet med regeringen att i begreppet enstaka tillfällen bör innefattas i vart fall förvärv av fordringar vid tre tillfällen under specialföretagets verksamhetstid. Vad gäller frågan om vad som avses med enstaka tillfällen så skall varje förvärvstillfälle bedömas som en transaktion. Det saknar alltså betydelse hur många fordringar som förvärvas vid tillfället.

Med det anförda tillstyrker utskottet regeringens förslag och avstyrker motion Fi10 (m).

Propositionens förslag i övrigt

Utskottets förslag i korthet

Utskottet tillstyrker regeringens förslag som bl.a. innebär att om ett kreditmarknadsföretag säljer löpande skuldebrev skall försäljningen enligt lagen om skuldebrev gälla mot kreditmarknadsföretagets borgenärer även om skuldebrevet lämnas kvar hos företaget för förvaring. Beträffande frågan om en ändring av 2 kap. 7 § kapitaltäckningslagen gör utskottet bedömningen att en ändring kan anstå i avvaktan på den fortsatta beredningen av Baselkommitténs förslag och behandlingen av motsvarande frågor i den revidering av kapitaltäckningsreglerna inom EU som pågår parallellt med Baselarbetet.

Propositionen

Enligt 22 § första stycket skuldebrevslagen krävs för att en överlåtelse av löpande skuldebrev skall vara gällande mot överlåtarens borgenärer att besittningen av skuldebrevet överförts till förvärvaren (traditionsprincipen). I fråga

om överlåtelse av löpande skuldebrev från en bank eller ett värdepappersinstitut finns emellertid ett undantag i paragrafens andra stycke som innebär att en sådan överlåtelse är gällande mot bankens respektive värdepappersinstituts borgenärer även om skuldebrevet har lämnats kvar hos banken eller institutet för förvaring. Ett område där löpande skuldebrev i fysisk form fortfarande används regelmässigt är vid bostadsfinansiering. En värdepapperisering av bostadskrediter till privatpersoner kan omfatta tiotusentals löpande skuldebrev. Om undantaget i 22 § andra stycket skuldebrevslagen inte är tillämpligt måste skuldebreven överlämnas till specialföretaget för att det skall erhålla sakrättsligt skydd mot överlåtarens borgenärer. Detta skulle medför påtagliga praktiska problem. För kreditmarknadsföretagen medför den omständigheten att undantagsbestämmelsen är begränsad till banker och värdepappersinstitut konkurrensnackdelar vid värdepapperisering.

Regeringen anser att det inte finns skäl att göra någon skillnad mellan å ena sidan banker och värdepappersinstitut och å den andra kreditmarknadsföretag. Regeringen föreslår därför att 22 § andra stycket skuldebrevslagen ändras så att det även vid överlåtelse av löpande skuldebrev från kreditmarknadsföretag görs undantag från kravet på besittningsövergång.

Regeringen övergår härfter till frågan om det i övrigt föreligger något behov av lagreglering av originatorns överlåtelse av fordringar. I propositionen anförs att inom civilrätten finns regler som är tillämpliga på fordringsöverlåtelser i allmänhet. Dessa regler är givetvis tillämpliga även på en överlåtelse av fordringar i samband med värdepapperisering. Enligt regeringen har det inte framkommit några skäl för att nu införa särskilda civilrättsliga regler för överlåtelse av fordringar vid värdepapperisering. För finansiella företag gäller dock särskilda näringsrättsliga regler. Vad som bör övervägas är, enligt regeringen, om dessa regler behöver kompletteras med hänsyn till de förhållanden som gäller vid värdepapperisering.

När ett finansiellt företag överlåter fordringar till ett specialföretag kan frågeställningar som främst rör kapitaltäckning och redovisning bli aktuella. Originatorn kan ha kvarstående krav på specialföretaget, t.ex. kan en del av köpeskillingen ha gjorts villkorad som en kreditförbättrande åtgärd. Olika kreditförbättrande åtgärder som originatorn vidtar för att höja den sålda fordringsmängdens kvalitet kan inverka på institutets risktagande. De problem som uppkommer torde i allmänhet avse hur olika risker och åtaganden skall behandlas hos originatorn i kapitaltäcknings- och redovisningshänseende.

I propositionen redovisas att Finansinspektionen anser att kapitaltäckningsreglerna bör ändras så att även riskbärande åtgärder och tillskott från originatorns sida till specialföretag som omfattas av det föreslagna undantaget från lagen om finansieringsverksamhet kan avräknas från kapitalbasen hos originatorn. Av 2 kap. 7 § tredje stycket kapitaltäckningslagen följer att tillskott i ett företag som driver försäkringsverksamhet eller något slag av finansiell verksamhet som kräver tillstånd skall avräknas från kapitalbasen om vissa i paragrafen angivna förutsättningar är uppfyllda. Däremot finns inte någon skyldighet att avräkna tillskott i andra företag än de nyss nämnda. Den aktu-

ella bestämmelsen är anpassad till innehållet i direktivet om kapitalbasen i kreditinstitut (89/299/EEG). Regeringen anser att den ändring som Finansinspektionen förordat skulle kunna innebära en skärpning i förhållande till direktivets minimiregler. Regeringen är därför inte beredd att nu föreslå några ändringar på kapitaltäcknings- och redovisningsområdena som tar sikte på förhållandena vid värdepapperisering. I propositionen anförs att regeringen emellertid kan få anledning att återkomma till frågorna i annan ordning.

I propositionen redovisas vidare att regeringen också i övrigt gör bedömningen att en originators överlåtelse av fordringar till ett specialföretag inte behöver regleras särskilt i lag. Regeringen gör även bedömningen att något behov av att införa särskilda lagregler till skydd för gäldenärer i samband med värdepapperisering inte har framkommit. Enligt regeringen bör inte heller några ändringar göras i skattelagstiftningen.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juni 2001.

Utskottets ställningstagande

Utskottet tillstyrker regeringens förslag till ändring i skuldebrevslagen och förslaget om när lagändringarna skall träda i kraft.

Som redovisats ovan har Finansinspektionen ansett att kapitaltäckningsreglerna bör ändras i visst avseende. Regeringen har inte förslagit den ändring som Finansinspektionen förordat men anført att den kan få anledning att återkomma till frågan i annan ordning. Efter det att propositionen avlämnats har den s.k. Baselkommittén den 16 januari 2001 presenterat förslag till reviderade kapitaltäckningsregler enligt vilka nu aktuella tillskott från originators sida till specialföretag som huvudregel skall avräknas från kapitalbasen. Fråga uppkommer således om det finns anledning att redan nu ta upp frågan om ändring av 2 kap. 7 § kapitaltäckningslagen. Det har emellertid framkommit att Baselkommitténs förslag motsvarar Finansinspektionens nuvarande praxis och även internationellt vedertagen praxis på området. Med hänsyn härtill anser utskottet att frågan om en ändring kan anstå i avvaktan på den fortsatta beredningen av Baselkommitténs förslag och behandlingen av motsvarande frågor i den revidering av kapitaltäckningsreglerna inom EU som pågår parallellt med Baselarbetet.

Utskottet delar regeringens bedömningar i övrigt.

Reservation

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges inom parentes vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

Bättre förutsättningar för värdepapperisering

(m, kd, c, fp)

av Mats Odell (kd), Gunnar Hökmark (m), Lennart Hedquist (m), Fredrik Reinfeldt (m), Per Landgren (kd), Lena Ek (c), Karin Pilsäter (fp) och Gunnar Axén (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att utskottets förslag under punkt 1 borde ha följande lydelse:

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som framförs i reservation 1. Riksdagen bifaller därmed delvis motion 2000/01:Fi10 samt antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1992:1610) om finansieringsverksamhet och lag om ändring i lagen (1936:81) om skuldebrev.

Ställningstagande

Vi är i stort sett positiva till regeringens förslag i propositionen. Vi anser dock att undantaget från tillståndsplikten i lagen om finansieringsverksamhet för förvärv av fordringar bör göras bredare än vad regeringen föreslagit. Vi vänder oss alltså mot den föreslagna begränsningen som innebär att undantaget endast gäller för specialföretag vars verksamhet består i att förvärva fordringar ”vid enstaka tillfällen”. Regeringens förslag till formulering riskerar att försvåra möjligheten till värdepapperisering i Sverige. Hänsynen till EG-rätten kan inte heller motivera den föreslagna formuleringen. För att inte omöjliggöra regelbundna, om än i begränsad omfattning, överföringar av fordringar från kreditinstitut till specialföretag anser vi att formuleringen ”vid enstaka tillfällen” bör ersättas av ”i begränsad omfattning”.

Vi föreslår att riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad vi har framfört om omfattningen av undantaget. Detta innebär att riksdagen delvis bifaller motion 2000/01:Fi10 och regeringens förslag.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

I proposition 2000/01:19 Värdepapperisering föreslås att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1992:1610) om finansieringsverksamhet,
2. lag om ändring i lagen (1936:81) om skuldebrev.

Följdmotion

2000/01:Fi10 av Gunnar Hökmark m.fl. (m) i vilken föreslås att riksdagen fattar följande beslut.

Riksdagen beslutar att tillstånd inte skall krävas för finansieringsverksamhet som drivs av ett aktiebolag eller av en ekonomisk förening, om verksamheten består i att i begränsad omfattning förvärva fordringar och medel för verksamheten inte löpande anskaffats från allmänheten.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

- 1 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1610) om finansieringsverksamhet

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1936:81) om skuldebrev